

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Facile esse errare præsertim eos, quos Zelotypia decipit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

vinum in sinu gestare. Ob hoc flagitium, hoc moruit ornementum. Atque hoc clementia mea est, torquatam feci, quam oportuit esse cretam. Beneficio meo viuit, per quam si stetisset. Aegithum meum iam dudum habuissim.

§. IV.

Facile esse errare, præsertim eos, quos zelotypie decipit.

Hæc contentiùs perorantem, quo sensu generosæ indolis femina audierit, vos cogitate; certè, morte ipsa illi grauius fuit, in catenis produci, &c., coram tanto hospite, in angulo, cum canibus, bestiæ instar, pasci. D. Vdalricus, postquam audiuit, aulæ Dominam illam esse, Deoq; suggerente, intellexit, innocentem tam miseris modis discruicari, rogauit primùm Comitem, ut, quæ apposita erant, omnia iuberet auferi, mensasq; remoueri; non enim sibi quidquam sapere, aut famem esse ad mortales cibos, vbi animarum posset negotijs satiari. Postquam ergo Comitis mandato ablata fuerunt omnia, cœpit divinus Antistes eiuscmodi sermonem. *Magno me, Domine Comes, hospitijs & conuiujs honore excepisti, maiore beneficio afficies, si, ut adiun tuarum portas mihi aperuisti, ita & aurium ostia pan-*

das; si nasq; gratiam mihi præstitam verbis salutaribus compensare. Sic Præfatus, cùm Comitem attentum animaduerteret, immò loqui, quæcumq; vellet, iubentem audiret; in hunc modum orationem pertexuit. Fadum est adulterij facinus, & perfidia supplici digna. Neg, quidquam accidere potest, quod in coniuge iustiorem iram prouocet, quam si thalami iura, quæ sanctissima esse debent, violentur. Ad hoc Præsulis exordium, fæmina in catenis habita pænè exanimis concidit. Sed paulò pòst fuit generositati suæ reddit, ubi ærumnæ suæ patronum audiuit sic perorantem. Ignis tamen vehemens est coniugij zelus, in grania incendia erumpit. Sed videndum est etiam atque etiam, qua materia ignis ille incendatur. Cùm enim nihil facilius sit, quam errare in iudicando, ibi maximè erratur, ubi cœcum amor præcipitat iudicantem. Quid enim? effreata sit, num idcirco nos decet misericordia obli-
 Ioan. 8. 3. nisci, quia illa peccauit? Numquid, quando adduxerunt Scribæ & Pharisæi mulierem in adulterio deprehensam & statuerunt eam in medio, Dominus IESVS dixit eis, Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat? Nostra vellemus peccata clementer indicari; immò mala, quæ facimus, indignamus.

se alij

si alij non iudicant esse bona; & in aliorum culpis tam sumus seneri exactores? Accedit, nos sapissime in iudicijs decipi. Nam, si nescis, sanctissimi quiq_z viri, & innocentissima feminata temeritate iudiciorum condemnati sunt. Et ut non longius, per exempla excurrat, cui iniuria hec non potest irrogari, si ipse Dei Filius fuit iniustissime morti adiudicatus? Sed indica mihi, obsecro, unde tibi tam diræ suspicionis origo in mentem venit? Annè miseram istam tu in flagranti crimine deprehendisti? aut quo arguento inductus es, ut adulterij ream damnares?

§. V.

Temeritas iudicij è re nihili, vel quam ipsi facimus, hausti.

Ad hæc Comes, omnem vim probatio-
nis promens, deprehendisse se eos dixit, aliquando vñà colloquentes. Hoc totum
crimen erat, quod censebatur adeò atrox
supplicium commeruisse. Quare denuò ex-
hortari orsus Antistes, Nescis, inquit, pec-
catum esse, dubitare de proximi virtute, etiam
quando quis neutrā in partem per assensum
propendet, sed eum prudens & sciens cohibet, &
anceps hæret, si quidem non nitatur sufficienti
causa; cùm iniquè illum bona existimatione pri-
uet, ad quam utiq_z ius habet is, qui priuatur.

T 4

Quan-